

Äänitteen nimi: Kausi2 jakso5.mp4

Äänitteen kesto: 00:38:37

Asiakas: roosa.veijola@samok.fi

Merkkien selitykset:

[?] = sanan kirjoitusasusta ei voi olla täysin varma, mutta merkitys on ainakin sinne päin. Sanan äänityskohta merkitään tekstiin ylös esim. [sana? 00:15:44]

[??] = sanasta ei voinut saada selvää, joten se on täysin epävarma tai sitä ei voitu kirjata ylös lainkaan. Sanan äänityskohta merkitään tekstiin ylös esim. [?? 00:15:44]

[tekstiä] = äänet tai litteroimatta jätetyt kohdat merkitään tekstiin hakasulkeisiin, esim. [naurahtaa] tai [haastattelu keskeytyy hetkeksi, kun haastateltava vastaa puhelimeen]

[äänite alkaa]

Intro (Joonas) [00:00:13]: Se oli tosi kaaoottista aikaa. Siinä pistetiin meidän koulun henkilöstön teknologiaosaaminen koetukselle. Kaikki tapahtu niin rytinällä. Kukaan ei ollu valmistautunu siihen, että pitäs yhtäkkiä kaikki opetus pystyä järjestään etäopetuksessa. Meillä sairaanhoitajaopintoihinkin kuuluu jo ensimmäisinä vuosina paljon simulaatio-opetusta. Mua ennen oli ryhmä, joka harjotteli kanyloimaan verkossa, mikä on hiukan haasteellista.

Roosa [00:00:49]: Moikka. Tänään meidän teemana on EU:n digitaalinen siirtymä. Tarkastellaan aihetta yleisemmällä tasolla ensin ja sitten myös käytännössä opiskelun arjessa. Esimerkiksi, kuinka koronapandemian myötä tapahtuva digiloikka on vaikuttanut opiskelijoiden elämään. Kokemuksia on varmasti hyvin erilaisia. Tähän alkuun esittelen ketä meitä täällä on. Mä oon Roosa Veijola ja studiossa mun kanssa on Ida Flemmih.

Ida [00:01:16]: Hello.

Roosa [00:01:18]: Sen lisäksi on kaksi ihanaa vierasta. Toinen on sairaanhoitajaopiskelija Joonas Keränen.

Joonas [00:01:24]: Moikka.

Roosa [00:01:26]: Ja toinen liiketalouden opiskelija Helena Lampinen.

Helena [00:01:28]: Moikka moi.

Roosa [00:01:30]: Tervetuloa mukaan.

Ida [00:01:33]: Tosiaan, teemana meillä on EU:n digitaalinen siirtymä ja erityisesti opiskelijoiden perspektiivistä tarkasteleminen. Näin alkuun kiinnostais, mitä tää termi tuo teidän mieleen? Ihan terminä se kuulostaa, eikö me olla jo digitalisoidussa yhteiskunnassa, mutta Joonas ja Helena, mitä teillä tulee mieleen kun kuulette tämän sanan?

Helena [00:01:59]: Mä ehkä rinnastan sen jopa mun lukioaikaan. Mä olin siinä erässä, missä siirryttiin tekeen tietokoneella YO-kokeita ja ammattikorkeakoulussa pääsykokeet siirtyi koneelle ja läksyt ja kokeet on koneella. Tosi paljon tehään vaan koneella. Yhellä espanjan kurssilla tehtiin paperinen koe, missä piti olla paikanpäällä. Mä alotin opinnot 2019 tammikuussa, niin se oli aika hauksa kontrasti sillon. Se tuntu omituiselta mennä tekeen koe paikanpäälle paperilla ja kynällä.

Roosa [00:02:48]: Hauskaa et sä menit korkeakouluun ja sit sä menit ajassa taaksepäin takas paperitehtäviin.

Helena [00:02:55]: Se oli miellyttävää, mut samalla se oli.. En mä tiedä, osa kurssilaisista oli vähän hämmentyneitä onko niillä edes lyijykynää ja pyyhekumia olemassa.

Roosa [00:03:08]: Mites Joonas, mitä sulla tulee mieleen termistä digitaalinen siirtymä?

Joonas [00:03:13]: No paljon näitä samoja pointteja, mitä Helenakin nosti esille. Opiskeluissa digitaalinen siirtymä on näkyny tosi paljon, mut erityisesti hoitoalan opiskelijana ja työntekijänä tää digitaalinen siirtymä ja kaikki teknologiaan otettavat loikat näkyy tosi vahvasti. Pyritään helpottaa suurta hoitajapulaa tämmösillä teknologiaratkaisuilla ja tekee esimerkiks näitä oma oire robotteja, chattibotteja ja muuta, että saatais vapautettua resursseja hoitotyöhön. Mun arjessa näyttäytyy just se, että helpotetaan esimerkiks kotihoidossa arkee sillä, että ei tarvii raahata 20 avainta mukaan vaan kaikki avaimet on kännykkäsovelluksessa. Tää on ehkä se miten se näyttäytyy omassa arjessa.

Ida [00:04:10]: Hyvää pohdintaa ja hauska kuulla eri näkemyksiä tästä asiasta, vaikka ootte nykyhetkellä opiskelijoita korkeakoulussa. Jos seuraa mitä EU tasolla keskustellaan, niin voi huomata, että digitaalisessa siirtymässä puhutaan aika paljon. Esimerkiksi kun korona alkoi, EU:n perinteisen budjetin lisäksi laadittiin väliaikainen elpymisvaihe. Siinäkin yhteydessä puhuttiin vahvasti digitaalisesta siirtymästä ja sen lisäksi vihreästä siirtymästä. Mutta Roosa, voisitko avata tarkemmin, mistä on kyse EU:n digitaalisessa siirtymässä?

Roosa [00:04:48]: Mielelläni. Digitaalisen siirtymän voi nähdä saaneen pohjan erityisesti nykyisen Euroopan komission alotettua toimintansa vuonna 2019. Nykyisen komission yks prioriteetti on Green deal, jonka tavoitteena on, että EU:sta tulis ensimmäinen ilmastoneutraali maanosa vuoteen 2050 mennessä. Moni onkin ehkä kuullut tai nähnyt tän Green dealin mediassa, se on ollu aika paljon esillä. Jotta tää tavote saavutettaisiin, komissio on nähny, että vihreä ja digitaalinen siirtymä on tässä oleellisia ja toisistaan riippuvaisia prosesseja. Ja tosiaan, kuten Ida sanoit, tää näky vahvasti myös EU:n strategiassa palautua koronapandemiasta ja elpymisvälineissä rahoitusta ohjataan vahvasti näihin teemoihin. Eli digitaalisten ratkaisujen nähdään olevan avainasemassa ilmastonmuutosta vastaan taistelemisessa.

Ida [00:05:45]: Toi kyllä avas aika hyvin ja käy järkeen, että digitaaliset ratkaisut nopeuttaa ilmastonmuutoksen torjunnassa. Haluaisitko vielä avata, mitä kaikkea tää digitaalinen siirtymä oikeen käsittäis? Digitaaliset innovaatiot, mutta onko myös jotain muuta?

Roosa [00:06:00]: Se on laaja-alainen teema. Ensinkin se käsittää digitaalitekniikan, jonka ajatellaan myös tarjoavan ison kasvupotentiaalin Euroopalle. Käytännössä teknologian kehittämisellä ja uusilla teknologiaratkaisuilla voidaan torjua ilmastonmuutosta ja toteuttaa vihreää siirtymää ja myös luoda taloudellista ja kestävä kasvua ja lisätä EU:n kilpailukykyä. Sen lisäksi digitaalisilla ratkaisuilla pyritään hyödyttämään yksilöitä ja tekemään yhteiskunnasta entistä avoimempaa ja demokraattisempaa. Esimerkiksi julkisia palveluja voidaan tehdä saavutettavammaksi ja tehokkaammiksi uusien digitaalisten ratkaisujen avulla. Ja varmaan tässä mitä Joonaskin sano sairaanhoito-opinnoista, että sielläkin hyödynnetään digitaalisia ratkaisuja. Näistä on yksilöille ja yhteiskunnalle hyötyä.

Ida [00:06:52]: Mitä tää sit tarkoittaa opiskelijan näkökulmasta?

Roosa [00:06:56]: Tää onki hyvä kysymys. Tutkimuksen innovointiin panostaminen sekä digitaalisten taitojen ja koulutuksen parantaminen on erityisesti kyllä opiskeluun liittyviä teemoja. Yleisesti Euroopassa pyritään edistämään hankkeita ja erilaisia strategioita, joilla parannetaan yksilöiden digitaalisia taitoja. Tässä kohtaa voidaan miettiä millä ikäluokalla ja millaisia taitoja erityisesti nuoret saa koulussa ja toisaalta, minkä ikäiset ihmiset tarvii minkäläisiäkin taitoja. Ja toinen asia on henkilöstön digitaaliset taidot, jotka nousi esille aika vahvasti koronapandemian aikana, koska silloin siirryttiin etäopintoihin eri puolilla Eurooppaa ja maailmaa ja erot sitten korostu siirtyessä etäopetukseen ja laatu kärsi, jos opettaja ei ollut tarpeeksi pätevä etäopetusmetodeissa. Vois nostaa vielä sen näkökulman miten jatkuva oppiminen kytkeytyy digitaaliseen siirtymään. Ja työelämässäkin olevat vois niitä taitoja kehittää helposti. Tässä lyhykäisyydessään mitä tällä siirtymällä tarkotetaan opiskelijan näkökulmasta.

Ida [00:08:13]: Eli karkeesti vois ehkä ajatella jatkavansa digitaalisen siirtymän toisaalta digiteknologian kehittämisen ja sen hyödyntämiseen ja toisaalta näihin digitaalisiin taitoihin, jotka kansalaiset tarvitsevat esimerkiksi työelämässä ja josta ne myös itse hyötyvät. Mulla olis nyt kysymys meidän opiskelijavieraille, Joonas ja Helena, miltä tää kaikki teidän mielestä vaikuttaa? Mitä hyötyä ja toisaalta haasteita näätte digitaalisessa siirtymässä?

Joonas [00:08:44]: Jos mietitään tätä mistä puhuttiin aikasemmin, tää hoitoalan näkökulma. Kuten sanoin, tää purkaa hoitohenkilöstön resurssitarvetta sieltä hoidontarpeen arvioinnista pois sinne hoitotyöhön. Se hyödyttää siinä, että pystytään laittaan hoitohenkilöstöön sinne mihin tarvitaan, mutta kun puhutaan väestörakenteesta, ikääntyvillä ihmisillä esimerkiksi oirearvion tekeminen netissä voi olla mahdoton yhtälö. Kun siirrytään liian nopeesti teknologian käyttöön kokonaan jos se on esimerkiksi internetin välityksellä, se voi tarkoittaa sitä, että ikäihminen ei saakaan vastuuhoidajaa tai lääkärinä kiinni. Opiskeluissa näkisin, että ollaan pystytty mahdollistaan opiskelua, sä voit asua Rovaniemellä, mutta opiskella Helsingissä. Sehän on tosi hyvä askel mikä ollaan otettu, mutta nostaako se kynnystä ikääntyvällä väestöllä lähtee enää opiskelemaan, koska ollaan siirrytty käyttämään uutta teknologiaa mihin ei välttämättä oo valmiuksia. Tosi paljon hyvää, mutta tosi paljon vielä semmosta, että pitäis miettiä miten tarjotaan molemmille ääripäille, milleniaaleille ja sinne toiseen ääripäähän.

Ida [00:10:14]: Tosi hyviä nostoja. Mitäs Helena, mitä nää herättää?

Helena [00:10:20]: Jos mä mietin omaa elämääni, alotin opinnot sillon vuonna -19 ja mä elin yhen vuoden normaalina opiskelijana, mun ekan fuksivuoden. Sillon opeteltiin näitä peruskursseja, suurin osa oli tietokoneella ja se oli mulle ihan kivaa. Tehtiin siellä tietenkin luennolla asioita yhdessä ja sitten sai tehdä omalla ajalla omalla koneella ja siinä ite kehitty. Mä en oo ikinä ollu mikään supernero tietokoneen kaa, sellanen peruskäyttäjä. Kun siirryttiin vuodesta -19 vuoteen -20 ja napsahti se, että koulussa ei voinu käydä ja piti kehittää luovempia ratkasuja, että sai jatkettua opintoja eteenpäin ja tehtyä omaa tutkinto valmiimmaks. Kyllä siinä huomasi, että väkisinkin kehittyi käyttämään tietokonetta paljon paremmin, erilaisia sovelluksia. Miten vaikka järjestetään ryhmätyö etänä ja tapaamiset Teamsissa ja Zoomissa, ne tuntu ihan arkipäivältä. Huomas sen, että ainakin meillä Haaga-Heliassa opettajat on ollu tosi hyviä digitaalisessa puolessa ja pärjänneet. Mulle se mahdollisti sen, että alotin työt oman alan hommissa jo ekan vuoden jälkeen, eli vuonna -20. Mä menin semmoseen yritykseen töihin, mikä myy terveydenhuollon tuotteita Suomen sairaaloihin. Me oltiin toimistolla vähän aikaa, meitä oli niin vähän siinä firmassa töissä ja kaikilla oli oma työhuone, mutta sit siirryttiin lopulta etään. Siinäkin huomasi, että on paljon hyötyä kun saa tehdä omalla ajalla ja omassa mukavassa ympäristössä sitä työtä. Se tuntu tehokkaammalta tehdä. Tietysti palaverit ja tämmöset ois ollu helpompi käydä livenä, että voi kysyä heti eikä avata mikkiä ja kysyä sitten kun joku muu ei enää puhu. Siellä on sellasia hyviä puolia ja huonoja puolia. Kyllä mä koen hyvänä, että siirrytään enemmän digiin. Nyt koronan jälkeen meilläkin töissä voi olla etänä jos haluaa ja jos haluaa mennä toimistolle, voi mennä toimistolle. Ei oo sellasia rajoitteita, että kello 8 pitää olla joka päivä toimistolla ja tehdä töitä, vaan heräilet kotona ja keität kahvit ja alotat työt sit kun sopii. Se on muuttanu mun arkee rennommaksi kun on täyspäiväinen opiskelija ja töissä. Semmosia hyötyjä mä oon ehkä nähny.

Roosa [00:13:21]: Täs tulikin jo sivuttua monia näkökulmia, teidän opintoja, työelämää ja teidän omaa alaa ja omaa arkea. Tässä sivuttiin sitä, että koronapandemia pakotti ottamaan yhteiskuntana ison digiloikan erityisesti työelämässä ja kouluissa. Miten tää näky teidän opiskeluarjessa, tai vaikuttiko tää teidän opiskeluun hyvällä tai huonolla tavalla? Joonas, sä alotit opinnot syksyllä 2020, eli sillon koronapandemia oli jo päällä. Voit vaikka peilata tähän hetkeen mitä nyt on. Nyt ollaan kuitenkin siirrytty enemmän lähiopetukseen.

Joonas [00:14:05]: Kyllä. Se oli tosi kaaottista aikaa. Siinä pistettiin meidän koulun henkilöstön teknologiaosaaminen koetukselle. Kaikki tapahtu niin rytinällä. Kukaan ei ollu valmistautunu siihen, että pitäs yhtäkkiä kaikki opetus pystyä järjestään etäopetuksessa. Meillä sairaanhoitajaopintoihinkin kuuluu jo ensimmäisinä vuosina paljon simulaatio-opetusta. Mua ennen oli ryhmä, joka harjotteli kanyloimaan verkossa, mikä on hiukan haasteellista. Se oli kaaottista aikaa, mutta nostan Laurean henkilöstölle hattua siitä, että siitä hampaat irvessä selvittiin. Siinä oli vaan pakko kaikkien lähtee oppimaan sitä teknologiaa. Väitän, että opetus kärsi tosi paljon ja tosi paljon tuli opiskelijajärjestölle palautetta siitä, että opetuksen laatu ei oo enää samaa. Meillä on tosi erilaisia oppijoita. Itä hain lähiopetukseen ja se oli tosi vaikeeta sopeutua etäopiskeluun kotona. Alkuun meinas käydä just niin, että avaa läppärin sängystä ja nukahdat sen läppärin päälle. Siinä ei kauheesti opi. Nykyhetkeen verrattuna, kun ite opin paremmin lähiopetuksessa, niin toivoisin että pystyttäis tarjoo enemmän hybridimallia. Oon myös tyytyväinen siitä, että oon päässy kampukselle välillä varsinkin tämmöstä kriittistä opetusta ja simulaatio-opetusta tekemään.

Roosa [00:15:31]: Mites Helena?

Helena [00:15:33]: Meille se tuli tosi rytinällä, olisko se ollu helmi-maaliskuussa 2020, kun tuli tää että alko rajotukset. Meijän henkilöstö oli vähän silleen, et mitä me nyt tehdään, kun suositellaan että ei kokoonnuta, mutta ei pakoteta oleen etänä, mut kyllä me nyt ollaan etänä. Me saatiin sähköpostiin kurssien opettajilta, että siirrytään etään ja tässä on linkki Zoomiin ja pidetään tunti normaikaan. Luotettiin siihen, että nyt ei mennä koululle ja kirjaudutaan Zoomiin ja katotaan sitten mitä siellä tapahtuu. Liiketaloudessa se on hyvin paljon helpompaa opettaa etänä. Meillä ei oo mitään pakollista konkreettista mitä pitäis tehdä paikan päällä. Kaikki luennot opettaja opettaa luentodioista, käy läpi teoriaa ja tehdään jotain tehtäviä. Mä oon laskentatoimeen suuntautunu, suurin osa tehtävistä tehdään excelissä tai tehdään power point jostain asioista. Ei oo mitään, mikä vaatis että ollaan samassa tilassa tai tehdään fyysisesti jotain. Just vaikka kanylointi, jossa opetellaan fyysisesti tekemään se asia, meijän ei tarvii osata tai olla paikalla, että me voidaan osata. Mulle se oli hyödyllistä, koska mä alotin työt 2020 tammikuussa täyspäiväsenä ja sekin edisti mun opinoja, kun saan työharjottelut suoritettua sillä. Meillä nauhotettiin luennot, ne pysty kattoon jälkikäteen ja pysty tekeen töitä päivällä ja illalla kattoon luennot ja kirjottaa niitä tehtäviä. Kaikki mun suuntautumispinnot oon suorittanu etäopintona, mikä tuntuu hassulta. Mun pitäis olla kohta valmistuva ja alan ammattilainen, valmiina työelämään ja en oo käyny koulussa fyysisesti opettelemassa mitään näitä asioita vaan ollu etänä, kattonu videoita ja lukenu dioja. Se tuntuu hassulta sinänsä, mutta toisaalta mulle se on ollu hyödyllistä. Oon saanu paljon oman alan kokemusta ja sen avulla saanu.. Mä oon nyt töissä Nordealla ja on päässy tänne sen takia, että oon tehny etänä opintoja ja tehny opintojen aikana töitä oman alan firmassa. Ite oon kokenu pelkkää hyötyä tässä. Alussa se oli hakemista, mut niinhän se kaikilla, kun kukaan ei ollu vamis tollaseen. Nopeesti sopeuduttiin tilanteeseen ja opinnot suju kivasti. Ite tykkäsin tehä tentit etänä. Meillä oli Zoomi päällä, piti olla mikki päällä ja siinä näpyttää menemään. Se oli tietyllä tapaa hauskaa, mut kyllä sen tenttipaineen koko samalla tavalla siinä kun istu oman koneen ääressä kotona ja yritti kattoo kameraan niin, että se ei näytä siltä että lunttaisian. Siinä on omanlaiset sopeutumiset ollu. Ite oon kokenu hyväks kaikissa määrin.

Roosa [00:19:08]: Teidän vastauksissakin näkyy kuinka se on hyvin henkilöriippuvaista ja myös alariippuvaista kuinka on toiminu. Hoitoalaan ymmärrettävästi haastavampi suorittaa kaikki opinnot etänä. Sen takia mielenkiintosta kuulla eri näkemyksiä eri aloilta.

Ida [00:19:29]: Mä haluisin kyl kokeilla kanyloida etänä. Kuulostaa jännittävältä tehtävältä.

Roosa [00:19:36]: Mä haluisin nähdä miten se..

Helena [00:19:42]: Muakin kiinnostaa miten se käytännössä on tapahtunu.

Joonas [00:19:44]: Mä voin sanoo riittävän monta hoitotoimenpidettä Zoomissa tehneenä, siinä ei oo mitään hauskaa.

Ida [00:19:56]: Me tehtiin SAMOK:ssa etäopiskelukysely, sekä keväällä 2020 heti pandemian alettua ja etäopiskeluun siirryttyä ja sitten vielä keväällä -21. Nää tulokset osotti, että AMK

opiskelijoiden jaksaminen ja hyvinvointi on heikentyneet merkittävästi. Jaksamiseen vaikutti poikkeustilanne itsessään ja myös eristäytyminen ihmisistä ja tilanteen epävarmuus. Eriyisen paljon tilanne on vaikuttanut opintojen alkuvaiheessa oleviin opiskelijoihin. Vaikka siirtymään oltiin tyytyväisiä, puolet vastaajista koki, että opetuksen laatu on heikentynyt. Nyt kun ollaan päästy siihen vaiheeseen, että etätyöskentely ja opiskelusuosituksia ei toistaiseksi ole. Miten teillä näkyy etämahdollisuudet ja digitaalisuuden hyödyntäminen korkeakouluissanne tällä hetkellä? Ollaanko palattu vanhaan vai onko opiskelumahdollisuudet muuttunu tässä kohtaa joustavimmiks? Helena, vähän avasit jo sitä, että et nykyään et enää ole siellä korkeakoulussa vaikka opiskelet vielä. Haluatko kertoa siitä lisää?

Helena [00:21:05]: Mä kirjotan mun opinnäytetyötä. Teen sitä toimeksiantona yhteen yritykseen. Mulle tää etätyöskentely on siinä mielessä hirmuhyvä. Mä voin olla sinne yritykseen Teamsin kautta yhteydessä, jos mun pitää tavata sieltä mun ohjaajaa, sekä koulussa koulun ohjaajaa voin myös tavata Teamsissa. Mun ei tarvii mennä mihinkään paikanpäälle, se helpottaa mua paljon. Ei mee aikaa matkustamiseen, vaan voin tehdä kotoa. Teen etänä töitä kotoa ja voin tehdä etänä myös opinnäytetyöhön liittyviä juttuja. Mulle tää eristäytyminen ja tietokoneet on ihan hyvä juttu. Kyllä tietyllä tapaa se fiilis siitä, että oon opiskelija ja käyn koulua, se on jääny jo sinne vuoteen 2020 tammikuuhun. Sillon koin olevani täyspäiväinen opiskelija ja käyn koulua. Sit mä oon ollu vaan tietokoneella ja etääntyny siinä mielessä. Ollaan pyritty järjestään jotain pientä oman opiskelijaporukan ja tutoreiden kesken, että saatais varsinkin uusille opiskelijoille fiilistä. Sitä fiilistä mistä mä puhuin, kun mäkin oon nyt koulua käyvä opiskelija ja tältä tää nyt tuntuu ja tämmösiä kavereita mulla on ja niitä kaveriporukoita edes jollain tasolla muodostuis. Me ollaan nähty syksyllä alottaneitten kaa puistossa ja yritetty huolehtia turvaväleistä ja silti pystyy tavata ihmisen kanssa. Kun on nähty puistoissa niin sit järjestää jotain etäpelaamisiltoja netin kautta, et sais mukaan. Mulle tää on ollu hyvä, toki en tämmöstä kuvitellu, kun opintoni alotin, mutta hyvältä on tuntunu.

Roosa [00:23:10]: Ihana kuulla myös positiivisia kokemuksia. Kuten Ida sano, meidän etäopiskelukyselyn tulokset oli huolestuttavia. Me ollaan luettu paljon niitä miten ihmiset on kokenu tän tilanteen negatiivisesti. Tosi hyvä, että joku on myös kokenut sen hyvin.

Ida [00:23:31]: Joonas, otteko te kokonaan palannu kampukselle vai onko jotain etäopintoja?

Joonas [00:23:37]: Ei olla. Tää on SoTe opiskeilijoista aika kakspiippunen juttu. Meillä on paljon opetusta, mitä ei pitäis järjestää etänä, mutta meillä on myös opetusta jota ei tarvii järjestää kampuksella. Tiettyjä luentoja, ei oo järkee että 40 oppilasta ajaa monia satoja kilometrejä kuunteleen sen luennon kampukselle. Se on fiksu järjestää etänä. Ite opiskelijaaktiivina toimiessa saan paljon palautetta siitä, että kun se digiloikka oli niin älytön, se oli niin kova ja SoTe alalle liian kova. Me ei olla pystytty palaamaan takasin semmoseen hyvään kultaseen keskitiehen. Moni kurssi, mikä on aikasemmin järjestetty ihan perustellusti fyysisesti kampuksella, lehtorit on ite käyttäny sen tilaisuuden hyväkseen ja se on saatu toimimaan Zoomissa tai Teamsissa tai Meetsissä, niin nyt se on sitten jätetty sinne vaikka opiskelijat kokois, että se on hyödyttävämpää järjestää kampuksella. Sit taas luentojen järjestäminen hybridimallilla luo opiskelijoille liikkuvuutta ja mahdollisuutta

suunnitella samalla tavalla mitä Helena puhu, pystyy tekeen monia asioita samaan aikaan. Pystyy käymään töissä ja suunnitteleen viikkoja eri tavalla kun ei tarvii ajaa esimerkiks Hämeenlinnasta Hyvinkäälle joka päivä. Mut kakspiippunen juttu SoTe alalla.

Ida [00:25:26]: Sä sanoit että on tullut palautetta, onko jokin palaute mikä yhdistää opiskelijoita?

Joonas [00:25:33]: Meillä on paljon opiskelijoita, jotka on hakenu lähiopetukseen ja olettaa, että sitä lähiopetusta ois enemmän kun 1-2 päivää kuukaudessa. Se on opiskelijoille tosi iso pettymys, kun istutaan kahdeksasta neljään Zoomissa tai vielä pahempaa, kaikki tehään vaan ite tehtävillä tehtävillä, mitkä jää sinne palautuspäivää edeltävään yöhön ja tehään vähän hutasten ja oppimiskokemus on sit tietysti.. oppimisen laatu kärsiis siitä. Toive ois ettei palata kokonaan siihen vanhaan, mutta ei jäätäis kokonaan tähän uuteen. Löydettäis se kultanen keskittie, mikä toimis meidän alalla mahdollisimman toimivasti.

Roosa [00:26:20]: Just näin. Tätäkin me ollaan pidetty SAMOK:ssa esillä, että miten tähän tilanteeseen suhtaudutaan. Otetaan huomioon ne opiskelijan tarpeet. Jos joku on hakenut lähiopetukseen, sitä on myös saatavilla. Tässä tilanteessa parhaassa tapauksessa me saadaan hyödynnettyä se niin, että kaikilla on entistä joustavimmat mahdollisuudet valita miten opiskelee. Tää oli vahvasti esillä, kun olin keväällä eurooppalaisen ammattikorkeakoulutuksen asemaa edistävän järjestön vuosikonferenssissa Brysselissä. Siellä oli eri maista korkeakouluopiskelijoita. Siellä oli yks sessio, joka koski nimenomaan opiskelijoiden jaksamista ja etäopiskeluun siirtymistä ja mitä tukea opiskelijoille tarjottiin ja toisaalta, mitä toivotaan nyt pandemian jälkeen tai mitä opiskelijat toivoo ja tarvitsee. Siellä todettiin, että siirtyminen etäopiskeluun suju kaikkialla Euroopassa yllättävän hyvin, mutta nyt moni opiskelija koki, että meiltä puuttuu se joustavuus suorittaa opinnot itselleen edullisimmalla tavalla. Kaivataan tavallaan niitä hybridimalleja. Tästä mä haluisin vielä kuulla teidän näkemyksiä. Mitä te oikeesti ajattelette etäopinnoista, te ootte tässä jo sanonu aika selkeesti kantanne, mutta tuleeko jotain lisää mieleen? Hyvä vai huono juttu?

Helena [00:27:47]: Mulla tuli tohon äsköseen vielä pointti mitä meillä on tehty ainakin Haaga-Heliassa liiketalouden opinnoissa. Viime vuonna kun saatiin loppuvuodesta alkaa käydä koululla, jos oli vaikka kurssi, jossa oli 15 opiskelijaa ja luokkaan mahtu 40, niin kaikki voi istua kaukana toisista, mutta silti samassa tilassa. Meillä tuli kyselyjä, missä opettaja näkee haluaako kurssin järjestettävän etä- vai lähiopetuksena. Jos sinne kaheksan sano lähi ja seitsemän sano etä, niin opettaja teki ratkasun, että hän luennoi luokassa ja sinne saa tulla jos haluaa tai voi katsoa etänä. Ne jotka halus lähiopetukseen, ne pääsi koululla ja samalla osa istu etänä ja katto luento mitä opettaja piti. Me vietiin tota eteenpäin koulussa, mäkin oon istunu mejän hallituksessa nyt kolme vuotta. Tämmöstä vois tehdä. Se ei paljoo vaadi, että opettaja kysyy kurssin osallistujien mielipidettä toteutuksesta. En tiedä onko toi helppo keino, mutta ainakin teoriassa helppo. Se on yks kysymys mihin saa vastata. Jos 90% haluaa lähiopetusta tietyn kurssiin ja jossain kurssissa 80% halua etä, niin siitä opettaja voi päätellä kuinka kannattaa järjestää.

Joonas [00:29:42]: Tää on just se mitä haluisin nähä enemmän. Hybriditoteutus on se avainsana tässä. Tää teknologia mahdollistaa jo niin hyvin interaktiivisen opiskelun. Pystytään samaan aikaan luennoimaan isolle auditoriolle ja osallistamaan ne ihmiset siellä

Zoomin toisessa päässä. Vastauksena kysymykseen hyvä vai huono, mä vastaan et se on mahdollisuus, jos sitä osataan hyödyntää niin, että kaikki sen mahdollisuudet käytetään hyvin ja tarjotaan myös se toisenlainen oppimismahdollisuus.

Helena [00:30:18]: Samaa mieltä. Etäopetus on hyvä mahdollisuus, mutta siinä täytyy ottaa huomioon ketä opettaa, jotta ne jotka sitä opetusta vastaanottaa, saa ite valita millä tavalla heitä opetetaan. Jos on hakenu päivätoteutukseen lähiopetustyyllillä, oletusarvo on se, että saa lähiopetusta. Sit jos sitä mahdollisuutta ei tarjota, tulee kysymys, onko se sitä mihin on sitouduttu kun on hakenut kouluun opiskelemaan omaa ammattia. Mun mielestä se on hyvä mahdollisuus, mutta täytyy muistaa ottaa huomioon nekin, jotka ei tykkää yhtään istua kotona etänä. Niille pitää järjestää se mihin he on hakeneet ja päässeet ja sitoutuneet.

Ida [00:31:12]: Tää on kiinnostavaa. Te molemmat nostitte ylös tän opiskelija-aktiivielämän sekä ainejärjestössä, että opiskeijakunnassa. Itse olen ollut omassa opiskelijakunnassa jo ennen korona aikaa ja huomasin jo aika nopeesti, että nää meidän sosiaaliset taidot muuttu rajusti aika nopeella aikataululla. Ihmiset ei enää tienny miten niitten pitäisi olla muiden ihmisten kanssa, koska olit niin omassa pienessä kuplassa. Toinen asia oli se, että voi tehdä montaa asiaa samaan aikaan, mikä on myös hyvä asia, mutta se voi myös mennä yli. Varsinkin huomasin itse nopeesti, että sun ei tarvii ottaa mitään taukoja päivän aikana, koska säähän istut vaan siinä koneella. Voi tehdä pitkiä päiviä ja teet koko ajan asioita. Se opiskelijan stressi myös kasvo aika paljon ja ihmiset ei huomannu sitä, koska se on aika näkymätöntä. Sä et itse ajattele sitä. Huomasin nyt kun ollaan tän vuoden aikana palattu suht normaaliin, niin se että pitää siirtyä sinne toimistolle ja pitää siirtyä lounaalle, nää asiat auttaa. Ne on semmosia arjen taukoja mitä ihminen tarvitsee, mitä ihminen ei saanu jos istu siellä kotona. Miksi sä menisit ulos kävelylle keskellä päivää, kun sä voit ottaa kokouksen samaan aikaan kun sä syöt lounaan ja saat enemmän tehtyä. Mut se että saa enemmän tehtyä, ei aina tarkoita sitä että työn laatu ja oma jaksaminen pärjää tässä.

Roosa [00:32:57]: Just näin ja se virittäytyminen siihen seuraavaan tekemiseen. Itse huomasin sen, kun työskentelin lähinnä etänä, palaverista toiseen samalla sohvalla tai pöydällä istuen, se muistijälki myös ei oo niin hyvä, kun se että oikeesti vaihdat paikkaa ja virittädyt seuraavaan näkemiseen ja tapaat ihmisiä kasvotusten. Se kaikki puuroutu yhdeks palaveriputkeksi.

Joonas [00:33:32]: Kyllä. Itellä oli kans tää opiskelijajärjestöelämä, se oli itelle henkireikä kun alotti opiskelut. Korkeekouluopintojen kuvittelee olevan tosi yhteisöllistä opiskelua ja sit kun tuut kesken korona ajan, niin jos et lähe opiskelija-aktiivitoimintaan, siinä ei oo mitään yhteisöllistä. Se oli mun paras päätös lähtee opiskelija-aktiiviks. Tässä sanoit, että voi tehdä montaa roolia samaan aikaan, mä olin samaan aikaan sairaanhoitajaopiskejija, kampustiimin puheenjohtaja, edustajiston varapuheenjohtaja, opiskelijaedustaja ja sit vielä töissä. Siinä oli myös kompastuskivi. Siinä kävi niin, että se puuroutu ja oli pakko tajuta, että jos halua yhtäkään näistä rooleista suorittaa edes jollain tavalla laadukkaasti niin jostain on luovuttava ja alettava käyttää taas sitä aikaa safkikseen ja käytät sitä siirtymistä ja kuuntelet vaikka musiikkia tai pod castia junassa ja vähän aikaa vedät stressilevelit nolliin.

Ida [00:34:33]: Itse kun teki etähommia kotona, niin et periaatteessa enää koskaan ollu vapaalla, koska sun työpaikka ja koulu oli samassa huoneessa. Et koskaan päässy toiseen

ympäristöön. Vaikka etämahdollisuudet on tosi hyviä, pitää muistaa ottaa niitä taukoja ja se oma sohva ei ole sun työpaikka. Se on hyväksi aivoille tajuta, että on vapaalla ja ei tarvii vastata sähköpostiin kello yhdeksältä illalla. Mä haluaisin sen takasin, että pystyy meneen kotiin omaan turvalliseen tilaan eikä koko ajan tarvitse olla saatavilla ja töissä.

Roosa [00:35:22]: Kyllä. Loppuun vähän kevyempi kysymys, tuleeko teille mieleen jotain hauskoja tilanteita tästä etääjasta ja etä opinnoista? Itse oon kuullu tarinoita, että mikrofoni on vaikka vahingossa päällä kun sen ei pitäis olla tai vastaavasti kamera on jäänyt päälle ja asunnossa joku tanssii taustalla. Tuleeko teillä tällaisia mieleen? Loppukevennys vähän niin kuin uutisissa.

Helena [00:35:50]: Mulla ei ainakaan suoraan opinnoista. Meillä oli semmonen tilanne, että -20 vuoden syksyllä, silloin kun oli ollu kesällä vähän vapaampaa, me oltiin oltu viettään mun tupareita uudessa kodissa ja lähdettiin vielä baariin jatkoille kun ne oli silloin auki, niin sen illan jälkeen 30-40 ihmistä sai koronana ja sit me oltiin kaikki karanteenissa pari viikkoo. Me pelattiin joka ilta yhdessä pelejä ja sosialisoiduttiin. Yhtenä iltana kun oli ollu pitkä työpäivä ja sitten oli toi peli-ilta ja jossain vaiheessa mä makoilin sängyssä ja pelailin siinä välissä ja oon nukahtanu siinä kamera päällä ja mikki auki. Siitä on saanu ihan hyvää videomateriaalia palautteena. Päätin ottaa torkut siinä Zoomissa ja pelailla. Tuli huutoo, että voitko Helena laittaa kortin ja olin täydessä unessa.

Roosa [00:37:08]: Onneks sulla oli sun ystävät siellä vaan kattomassa.

Helena [00:37:11]: Joo, en oo mokannu näissä virallisimmissa onneks.

Joonas [00:37:17]: Mä oisin toivonu ehkä enemmän tämmöstä pränkkikulttuuria myös meidän etäopetukseen. Me sairaanhoitajaopiskelijat ollaan tosi kuivaa sakkia. You tube on onneks sitä varten, että sieltä on nähny hyviä pränkkejä mitä ollaan lehtoreille tehty. Paljon on näitä että kamera ja mikrofoni on ollu tahattomasti päällä ja monet parisuhderiidat on tullu kuultu, mitkä ei ois välttämättä meidän korville kuulunu. Tosi nopeesti jengi oppi, että se mikki pysyy kiinni ja kamera pysyy kiinni kun halutaan sitä yksityisyyttä.

Roosa [00:37:51]: Kyl sitä välillä ihmettelee, kun oltiin vuosi oltu siinä etänä ja edelleen jollain on vahingossa se mikrofoni päällä tai jotain vastaavaa. Kyllä siinä oli aikaa opetella asiaa. Kiitos teille Helena ja Joonas, että olitte meidän vieraana ja kiitos myös Idalle. Tähän on hyvä lopettaa. Hyvää päivänjatkoa kaikille.

[äänite päättyy]